Písemný výstup z činnosti hodnoticí komise	
Název vysoké školy a fakulty	Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů
Název studijního programu	Veterinární lékařství/Veterinary Medicine
Typ a profil studijního programu	magisterský profesně zaměřený
Typ žádosti	udělení akreditace

Základní údaje o činnosti hodnoticí komise

Složení hodnoticí komise

prof. RNDr. Hana Kolářová, CSc. – předsedkyně
prof. MVDr. Slavomír Marcinčák, PhD.
prof. MVDr. Iva Steinhauserová, CSc.
prof. MVDr. Jiří Smola, CSc.
MVDr. Petra Šinová
MVDr. Vítězslav Raška
Marek Srostlík – student

Podklady a zdroje informací

Komise čerpala informace z následujících dokumentů předložených České zemědělské univerzity Praze (dále také ČZU v Praze):
Žádost o akreditaci magisterského studijního programu Veterinární lékařství (MVDr., Čj.) a Žádost o akreditaci magisterského studijního programu Veterinární lékařství (MVDr., Aj.),
Zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností 2022, ČZU v Praze schválená v roce 2023.
Dodatek za rok 2024 ke zprávě o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností 2022, projednaný a schválený v červnu 2025.
Dopisy rektora ČZÚ v Praze adresovaný předsedovi Národního akreditačního úřadu pro terciární vzdělávání (dále také NAÚTV) ze dne 3. března 2026 [redacted] k části usnesení o přerušení řízení a výzva k odstranění nedostatků žádosti".
Dopisy rektora ČZÚ v Praze adresovaný předsedovi NAÚTV ze dne 4.května 2026 [redacted] včetně příloh č.1-4 ve věci: Doplnění dokumentů a informace k žádosti o akreditaci studijního programu Veterinární lékařství".
Informace získané při osobním jednání a rozhovorech s přítomnými garanty předmětů a představiteli fakulty a univerzity při návštěvě na místě.
Informace získané při prohlídce prostor a zařízení určených pro teoretickou a praktickou výuku jednotlivých předmětů či bloků v areálu ČZÚ v Praze v rámci návštěvy na místě.
Propagační materiál s fotografiemi byl poskytnutý při návštěvě na místě.: Zázemí výuky veterinárních disciplín (ČZU v Praze)

Termín návštěvy na místě 17. 04. 2026

Uspořádání a rozsah návštěvy.

Návštěva na místě se uskutečnila dne 17.4. 2026. Návštěvy se zúčastnili všichni členové hodnotící komise a 2 pracovnice NAÚTV. Jednání bylo zahájeno v 9.30 v zasedací síni rektorátu ČZU v Praze. Nejprve se konala schůzka členů hodnotící komise a následovalo společné jednání hodnotící komise se zástupci ČZU v Praze, za kterou vystoupil [redacted] a [redacted] Garant SP Veterinární lékařství [redacted]

 představil filozofii studijního programu, který je profesně orientovaný s integrovaným kurikulem a současně s tím prezentoval studijní plán na dobu 6 let v podobě grafického schématu. Po jeho vystoupení následovaly dotazy a připomínky členů hodnotící komise k předloženému návrhu integrovaného kurikula. Po úvodní části následovala fyzická prohlídka výukových prostor určených pro navrhovaný SP. Návštěva na místě byla ukončena závěrečným jednáním členů hodnotící komise za přítomnosti dvou pracovnic NAÚTV.

Výsledky hlasování komise:

Hodnoticí komise ustavená dle čl. 11 Statutu Národního akreditačního úřadu pro terciární vzdělávání ve věci správního řízení k žádosti o udělení akreditace magisterskému studijnímu programu **Veterinární lékařství/Veterinary Medicine** pro uskutečňování Fakultou agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů České zemědělské univerzity v Praze se shodla na níže uvedeném zhodnocení předložené žádosti.
Výsledek hlasování:
Pro: 7
Proti: 0
Zdržel se: 0

Institucionální prostředí

Strategie a uplatňování systému zajišťování kvality (ESG 1.1–1.2, 1.5, 1.7 a 1.9)
ČZU má zavedený systém zajišťování a vnitřního hodnocení kvality, jehož základní rámec vymezuje vnitřní předpis „Pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality“. Tento předpis stanoví základní zásady, odpovědnosti a postupy uplatňované při řízení kvality na úrovni univerzity i jejích součástí.
Systém zahrnuje vzdělávací a tvůrčí činnost, související podpůrné aktivity i oblast řízení a správy univerzity. V oblasti vzdělávání se vztahuje zejména na přípravu, schvalování, uskutečňování a pravidelné vyhodnocování studijních programů, hodnocení kvality výuky a jejího personálního zabezpečení. Součástí systému je rovněž shromažďování a vyhodnocování údajů o průběhu a výsledcích studia a sledování souladu studijních programů s právními předpisy a standardy pro akreditace ve vysokém školství.
Na hodnocení kvality se podílejí také studenti, a to zejména prostřednictvím studentského hodnocení výuky a svého zastoupení v akademických a dalších univerzitních či fakultních orgánech. Tímto způsobem mohou poskytovat zpětnou vazbu k uskutečňování studijních programů, podílet se na projednávání jejich změn a upozorňovat na problémy související s podmínkami studia.
Výsledky vnitřního hodnocení mají sloužit jako podklad pro přijímání opatření ke zlepšování vzdělávací, tvůrčí a související činnosti na úrovni fakult i celé univerzity. Systém je koncipován jako průběžný proces propojený se strategickým, personálním a ekonomickým řízením ČZU v Praze. Jeho institucionální nastavení tak vytváří předpoklady pro pravidelné sledování kvality studijních programů a přijímání návazných opatření.

Vzdělávání zaměřené na studenta (ESG 1.3–1.4)
Z institucionálních dokumentů ČZU v Praze vyplývá, že při hodnocení studijních programů a výuky mají být zohledňovány nejen stanovené vzdělávací cíle a výsledky učení, ale také potřeby

studentů, podmínky jejich studia, dostupnost podpory a předpoklady jejich budoucího profesního uplatnění.
Významným zdrojem informací je zpětná vazba studentů. Její výsledky mohou být využívány při úpravách obsahu a organizace jednotlivých předmětů, změnách metod výuky, revizích studijních plánů i při hodnocení pedagogické činnosti akademických pracovníků.
Princip vzdělávání zaměřeného na studenta se promítá
rovněž do požadavku na srozumitelné poskytování informací o studiu, předvídatelné a spravedlivé hodnocení výsledků učení a dostupnost studijních, poradenských a kariérních služeb. Studenti tak nejsou pouze příjemci vzdělávání, ale rovněž jedním z důležitých zdrojů podnětů pro hodnocení a další rozvoj kvality studijních programů.

Zdroje a podpůrné procesy (ESG 1.6 a 1.8)
Institucionální zázemí ČZU zahrnuje zejména služby studijních oddělení, informační systémy, knihovní a informační zdroje, poradenské a kariérní služby, digitální infrastrukturu a ubytovací a stravovací kapacity. Podle vnitřních pravidel mají být tyto služby průběžně sledovány a vyhodnocovány s ohledem na jejich dostupnost, spolehlivost a schopnost odpovídat potřebám studentů a uskutečňovaných studijních programů.

Součástí podpůrného systému je také pomoc studentům se specifickými potřebami, například studentům se zdravotním znevýhodněním nebo specifickými poruchami učení. Univerzita za tímto účelem vytváří podmínky pro poskytování poradenské a metodické podpory, přiměřenou úpravu podmínek studia a zajištění potřebných technických prostředků.

Pozitivně lze hodnotit možnost absolvování zahraničních studijních nebo klinických stáží a skutečnost, že vysoká škola disponuje platným studijním a zkušebním řádem upravujícím organizaci studia a hodnocení studentů.

Pro uskutečňování posuzovaného studijního programu má vedle obecného univerzitního zázemí zásadní význam také dostupnost specializovaných odborných informačních zdrojů, odpovídajícího materiálního a technického vybavení a dostatečných kapacit pro praktickou a klinickou výuku. Tyto specifické podmínky nelze dovozovat pouze z institucionálního zázemí ČZU, a proto jsou samostatně posouzeny v příslušných částech písemného výstupu.

Zhodnocení, jakým způsobem se deklarované institucionální zajištění propisuje do studijního programu:

V případě posuzovaného studijního programu se ukázalo, že zavedené mechanismy vnitřního hodnocení a kontroly kvality nevedly ve všech oblastech k včasnému rozpoznání a odstranění nedostatků, které hodnotící komise identifikovala v oblastech personálního, materiálního a technického zabezpečení studijního programu. Za závažné selhání orgánů vnitřního zabezpečování kvality pak hodnoticí komise považuje skutečnost, že studijní program obsahující níže uvedené nedostatky, byl těmito orgány projednán a postoupen NAÚTV

Celkové zhodnocení naplnění standardů pro kvalitu institucionálního prostředí:

☐A+
☐A
☐B
☒C
☐D

Obsah studijního programu

Soulad studijního programu s posláním vysoké školy:

Žádost o akreditaci byla projednána a schválena orgány ČZU v Praze (Rada pro vnitřní hodnocení, Kolegium rektora ČZU v Praze, Vědecká rada ČZU v Praze, Akademický senát FAPPZ). Studijní program však nebyl uvedený ve strategickém záměru.

Profil absolventa studijního programu a obsah studia ve studijním programu:

Studijní program Veterinární lékařství je zařazen do oblasti vzdělávání Veterinární lékařství, veterinární hygiena. Jedná se o šestiletý profesně zaměřený magisterský studijní program zakončený státní rigorózní zkouškou skládající se z pěti částí, z nichž tři jsou povinné a dvě povinně volitelné. Struktura státní rigorózní zkoušky odpovídá oblasti vzdělávání, do níž je studijní program zařazen.

Navržená koncepce studijního programu, vycházející z žádosti o akreditaci a z doplněného grafického schématu studia předloženého garantem při návštěvě na místě, se odlišuje od tradiční struktury veterinárního vzdělávání. V úvodní části studia jsou zařazeny integrované předměty zahrnující základní obecné vědy, na které navazují předměty teoretického základu uspořádané podle jednotlivých orgánových systémů. Následují předměty z oblasti veřejného zdraví a hygieny potravin a poté klinické disciplíny členěné převážně podle jednotlivých druhů zvířat. Od prvního do čtvrtého ročníku jsou součástí studijního plánu rovněž veterinární praxe.

Integrovaný přístup ke kurikulu je z pedagogického hlediska možný, musí však být jednoznačně doloženo, že v jeho rámci budou systematicky a v odpovídajícím rozsahu naplněny všechny znalosti, dovednosti a kompetence požadované pro vzdělávání veterinárních lékařů. Tento požadavek vyplývá ze standardů pro akreditaci studijních programů podle nařízení vlády č. 274/2016 Sb., o standardech pro akreditace ve vysokém školství (dále také Standardy pro akreditace), z vymezení oblasti vzdělávání Veterinární lékařství, veterinární hygiena podle nařízení vlády č. 275/2016 Sb. o oblastech vzdělávání ve vysoké školství (dále také Nařízení vlády o oblastech vzdělávání) a ze specifických požadavků na vzdělávání veterinárních lékařů stanovených § 17 odst. 2 a přílohou č. 3 vyhlášky č. 176/2023 Sb., Vyhláška o zdraví zvířat a jeho ochraně a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností (dále také jen Vyhláška č. 176/2023 Sb.)

Z předloženého studijního plánu a charakteristik integrovaných předmětů však není dostatečně doloženo naplnění těchto požadavků. Nejde přitom pouze o obtížnou identifikaci jednotlivých disciplín v rámci integrovaného kurikula, ale v některých případech o jejich absenci ve studijním plánu.

Například závažným nedostatkem je, že ve studijním plánu zcela chybí předmět Nákazy zvířat, přestože tato oblast náleží mezi základní tematické okruhy oblasti vzdělávání Veterinární lékařství, veterinární hygiena vymezené nařízením vlády o oblastech vzdělávání. Z charakteristik ostatních předmětů současně není dostatečně doloženo, že by obsah této zásadní disciplíny byl v potřebném rozsahu systematicky a uceleně začleněn do jiného předmětu nebo integrovaného bloku.

Obdobně v integrované části studijního plánu zahrnující teoretický základ zcela chybí předmět Imunitní systém. Imunologie představuje nezbytnou součást teoretického základu veterinární medicíny a vytváří předpoklady pro navazující studium infekčních onemocnění, vakcinologie a klinických disciplín. Z předloženého kurikula není dostatečně zřejmé, kde a v jakém rozsahu mají studenti získat ucelené znalosti a dovednosti v této oblasti. Požadavek na zahrnutí imunologie do veterinárního vzdělávání vyplývá rovněž z § 17 odst. 2 a přílohy č. 3 vyhlášky č. 176/2023 Sb.

Nedostatečně je dále doložen rozsah a kontinuita výuky farmakologie, toxikologie, patologické anatomie, zobrazovací diagnostiky a hygieny potravin. Problematická je také obsahová a časová návaznost některých předmětů. Například Hygiena potravin je ve studijním plánu zařazena přibližně o tři semestry dříve než předmět Nemoci hospodářských zvířat, aniž by bylo dostatečně vysvětleno, jak budou studentům při výuce hygieny potravin zajištěny potřebné znalosti z patologie, ale zejména chorob a nákaz hospodářských zvířat a také nemocí ryb.

Metody výuky a hodnocení výsledků studia

Výuka je navržena formou kontaktních přednášek, seminářů, praktických cvičení a klinických praxí. Vzhledem k profesnímu zaměření studijního programu musí praktická výuka a klinická praxe představovat jeho klíčovou součást, což však neodpovídá uváděné hodinové u řady klíčových předmětů, u kterých výrazně převažuje teoretická výuka. Například předmět Základy anatomie a fyziologie zahrnuje 72 hodin teoretické výuky a pouze 12 hodin praktické výuky. U pěti integrovaných předmětů teoretického základu je zpravidla plánováno 96 hodin teoretické a pouze 48 hodin praktické výuky. Obdobný nepoměr je patrný i u některých povinných základních předmětů z oblasti veřejného zdraví a hygieny.

Tento poměr není dostatečně přesvědčivý ve vztahu k profesnímu profilu programu a k požadavku na zvládnutí praktických dovedností potřebných k výkonu povolání podle § 44 odst. 5 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách) a Standardů pro akreditaci pro profesně zaměřené studijní programy.

Současně byly zjištěny rozdíly mezi údaji uvedenými v dokumentaci žádosti a grafickým schématem studijního plánu předloženým garantem studijního programu. U některých předmětů se celkový rozsah výuky i poměr přednášek a praktické výuky liší přibližně o 10–22 hodin. Tyto rozdíly se týkají například předmětů Biologie buňky a biochemie, Základy anatomie a fyziologie, Kosterní, svalový a nervový systém, Nemoci psů a koček a Nemoci hospodářských zvířat.

Z předložených podkladů zároveň není dostatečně doloženo, kde a za jakých podmínek bude praktická výuka jednotlivých klinických předmětů skutečně realizována. V charakteristikách klinických předmětů je praktická forma výuky opakovaně popsána pouze obecnou formulací „výuka na živém zvířeti v klinickém prostředí“, aniž by bylo konkrétně stanoveno, o jaké klinické prostředí se jedná, na kterém pracovišti bude výuka probíhat, s jakými druhy a počty pacientů budou studenti pracovat, jaké praktické výkony budou provádět, kdo bude výuku odborně vést a jak budou dosažené klinické kompetence ověřovány.

Předložené smlouvy a memoranda tento nedostatek dostatečně neodstraňují. Komise pozitivně hodnotí snahu vysoké školy vytvořit síť externích partnerů pro realizaci praxí, stáží a exkurzí. Z

předložené smluvní dokumentace však vyplývá, že pouze ve dvou případech partner konkrétně přislíbil poskytnutí prostor pro výuku:

- klinické pracoviště zaměřené především na medicínu koček;
- výukové pracoviště pro pet zvířata s výbavou několika pitevních stolů, bez klinického provozu

U ostatních smluvních partnerů předložená memoranda a smlouvy převážně deklarují možnost uskutečňování praxí, stáží nebo exkurzí, nikoli však pravidelné a systematické praktické výuky konkrétních klinických předmětů. Je proto nezbytné rozlišovat mezi odbornou praxí studenta na externím pracovišti a systematickou praktickou výukou klinického předmětu s definovanými výsledky učení, odpovídajícím spektrem pacientů, odbornou supervizí a ověřováním praktických kompetencí.

Z předložené smluvní dokumentace tak není doloženo odpovídající klinické zázemí pro systematickou praktickou výuku klinických předmětů u většiny klíčových druhů zvířat. Konkrétně není dostatečně smluvně zajištěna praktická výuka klinických předmětů zejména u psů, koní, skotu, malých přežvýkavců, prasat, drůbeže, exotických zvířat a malých savců. Tento nedostatek je významný vzhledem k deklarovanému profilu absolventa veterinárního lékaře a požadavku na získání praktických klinických kompetencí u odpovídajícího spektra druhů zvířat.

Současně se řada smluvních partnerů nachází ve značné vzdálenosti od Prahy, což brání jejich využití k praktické výuce klinických předmětů. Z předložené dokumentace není dostatečně doloženo, jak bude pravidelná výuka na těchto pracovištích organizačně a časově zajištěna, zejména s ohledem na dopravu studentů, návaznost na ostatní výuku, velikost výukových skupin, kapacitu jednotlivých pracovišť a plánovaný počet studentů.

Spolupráce s externími veterinárními pracovišti může být významným a žádoucím doplňkem veterinárního vzdělávání, nemůže však bez dalšího nahradit systematickou praktickou výuku klinických předmětů organizovanou a odborně řízenou vysokou školou. Uvedené skutečnosti jsou relevantní zejména ve vztahu k požadavkům kladeným na profesně zaměřené studijní programy § 44 odst. 5 písm. a) zákona o vysokých školách Standardy pro akreditaci .

Dalším nedostatkem je vysoký počet vyučujících podílejících se na jednotlivých integrovaných předmětech, který v některých případech dosahuje pěti až šestnácti osob. Z dokumentace není dostatečně zřejmé, jak bude za těchto podmínek zabezpečena obsahová a metodická jednotnost výuky a jednotný a transparentní systém hodnocení znalostí a praktických dovedností studentů.

Závěr

Předložený studijní program představuje koncepčně odlišný model veterinárního vzdělávání založený na integraci jednotlivých disciplín. Samotná integrovaná koncepce není překážkou jeho uskutečňování, musí však jednoznačně prokazovat, že budou naplněny všechny požadavky stanovené pro přípravu veterinárních lékařů.

V předloženém studijním plánu však byly identifikovány konkrétní obsahové nedostatky. Zcela chybí problematika nákazy zvířat, přestože tato problematika náleží mezi základní tematické okruhy veterinárního vzdělávání podle nařízení vlády o oblastech vzdělávání a v integrované části teoretického základu zcela chybí předmět Imunitní systém. U dalších klíčových disciplín,

zejména farmakologie, toxikologie, patologické anatomie, zobrazovací diagnostiky a hygieny potravin, není dostatečně doložen rozsah a návaznost výuky.

Dalším konkrétním nedostatkem je nepoměr mezi teoretickou a praktickou výukou a nedostatečně specifikovaná forma praktické výuky klinických předmětů, která je v dokumentaci obecně označována jako „výuka na živém zvířeti v klinickém prostředí“, aniž by bylo dostatečně doloženo konkrétní klinické pracoviště, spektrum pacientů, obsah praktické výuky a způsob odborné supervize.

Z předložených smluv je pouze ve dvou případech konkrétně doloženo poskytnutí výukových prostor.. U ostatních partnerů jde převážně o obecně deklarované praxe, stáže a exkurze. Není proto dostatečně smluvně doloženo klinické zázemí pro systematickou praktickou výuku většiny klíčových druhů zvířat, zejména psů, koní, skotu, malých přežvýkavců, prasat, drůbeže, exotických zvířat a malých savců.

U studijního programu Veterinární lékařství musí být rozhodující část praktické výuky v preklinických a zejména klinických předmětech zajišťována přímo vysokou školou na jejích vlastních nebo jí přímo řízených výukových, preklinických a klinických pracovištích. V předloženém návrhu nebylo dostatečně doloženo, že studenti budou mít možnost osvojit si základní praktické veterinární znalosti a dovednosti v klinických výukových prostorách vysoké školy před nástupem na odbornou praxi na externích klinických pracovištích.

Uvedené konkrétní nedostatky dokládají, že není dostatečně prokázáno naplnění požadavků nařízení vlády o oblastech vzdělávání., § 17 odst. 2 a přílohy č. 3 vyhlášky č. 176/2023 Sb., § 44 odst. 5 písm. a) zákona o vysokých školách a dále Standardů pro akreditaci kladených na profesně zaměřené studijní programy

Celkové zhodnocení naplnění standardů pro obsah studijního programu:

☐A+
☐A
☐B
☐C
☒D

Vědecká, výzkumná a další tvůrčí činnost

V žádosti jsou uvedeny řešené projekty (GAČR, AZV ČR) s přesahem do roku 2026. Je předpoklad zapojení studentů do případných budoucích projektů. Obsahově jsou granty primárně zaměřeny do oblasti patobiologie, pouze s minimálním přesahem do dalších oblastí veterinární medicíny, zahrnující zejména klinicky významnou problematiku hospodářských a zájmových zvířat, veterinární hygieny potravin, dobrých životních podmínek pro zvířata. Tyto nedostatky v externích vědeckých grantech nejsou nahrazeny projekty aplikovaného nebo smluvního výzkumu, podklady uvádí pouze smlouvy o spolupráci s některými externími veterinárními pracovišti v praxi, avšak bez uvedení odpovídajícího projektu aplikovaného nebo smluvního výzkumu. Řešiteli uváděných projektů je pouze velmi úzký okruh pracovníků

[redacted] a [redacted] přičemž zapojení dalších akademických pracovníků fakulty není v žádosti přesvědčivě doloženo.

Závěr:

Nařízení vlády č. 274/2016 Sb., o Standardech pro akreditace ve vysokém školství (dále také Standardy) požaduje pro profesně zaměřené studijní programy v Části Druhé, Hlavě II, oddíl G, odst. 1), aby Vysoká škola byla v posledních třech letech řešitelem vědeckých nebo projektů aplikovaného nebo smluvního výzkumu v České republice nebo v zahraničí, které se odborně vztahují k oblasti nebo oblastem vzdělávání, v rámci, které nebo v rámci kterých studijní program je nebo má být uskutečňován. Metodická pomůcka NAÚTV pro posuzování žádosti o akreditaci studijního programu (dále jen Metodická pomůcka) dále tento požadavek rozvíjí tak, že v případě magisterského profesně zaměřeného studijního programu je požadována vědecká v podobě externích vědeckých nebo uměleckých grantů a projektů, které mohou být nahrazeny projekty aplikovaného nebo smluvního výzkumu, jenž svým charakterem odpovídají vědecké činnosti. Tyto granty a projekty, které se odborně vztahují k zaměření studijního programu a do kterých se mohou zapojovat studenti, jsou nebo byly řešeny v posledních 3 letech.

Předložené projekty souvisí s oblastí vzdělávání, do které je studijní program zařazen a též s se studijním programem, o který ČZU v Praze žádá. Na druhou stranu tyto projekty jsou poměrně úzce zaměřeny a chybí široký záběr v celém spektru oblastí veterinárního lékařství. To také omezuje zapojení dalších akademických pracovníků do vědecké a výzkumné činnosti vysoké školy. Nicméně požadavky Standardů i Metodické pomůcky jsou ale v podstatné míře naplněny.

Celkové zhodnocení naplnění standardů pro vědeckou, výzkumnou a další tvůrčí činnost pracoviště:

☐A+
☐A
☒B
☐C
☐D

Finanční, materiální a další zabezpečení studijního programu

Vysoká škola v současné době nedisponuje potřebnou základní infrastrukturou, zejména budovami s odpovídajícími klinickými pracovišti a materiálním a technickým vybavením pro zabezpečení praktické výuky u všech klíčových druhů zvířat v rámci studijního programu Veterinární lékařství, a to v rozsahu odpovídajícím požadavkům na šestiletý magisterský studijní program tohoto typu.

Nedostatečné je zejména materiální a prostorové zabezpečení výuky některých předmětů se specifickými požadavky na odborné zázemí.. Chybí vlastní klinická infrastruktura nezbytná pro zajištění praktické výuky v klíčových klinických disciplínách, včetně odpovídajícího prostorového, technického a provozního zabezpečení těchto pracovišť v souladu s požadavky veterinární péče. Zcela chybí dostatečné univerzitní klinické zázemí zajišťující potřebný počet hospitalizovaných pacientů a dostatečně široké spektrum klinických případů nezbytných pro systematickou praktickou výuku nemocí všech zásadních druhů zvířat, zejména psů, koček, koní, skotu, malých přežvýkavců, prasat, drůbeže, exotických zvířat a malých savců. V návaznosti na to není ve vlastním univerzitním klinickém prostředí dostatečně zajištěna

praktická výuka zahrnující zejména klinické vyšetřování pacientů, zobrazovací a laboratorní diagnostiku, interní medicínu a terapii, chirurgii, ortopedii, anesteziologii a perioperační péči, porodnictví a gynekologii, preventivní veterinární medicínu včetně imunoprofylaxe, řešení akutních stavů, následnou péči o pacienty a sledování průběhu onemocnění a výsledků léčby.
Absence odpovídajícího univerzitního klinického provozu současně omezuje možnost systematické výuky na hospitalizovaných pacientech, při níž mohou studenti sledovat celý průběh klinického případu od přijetí pacienta, stanovení diagnózy až po volbu a realizaci terapie, hospitalizaci, pooperační či následnou péči a vyhodnocení výsledku léčby. Tento kontinuální kontakt s klinickými případy nelze plnohodnotně nahradit jednotlivými ambulantními výjezdy, exkurzemi nebo krátkodobými praxemi na externích pracovištích.

Není zajištěno dostatečné univerzitní zázemí poskytující potřebný počet kadaverů a dostatečně široké spektrum patologických nálezů u všech zásadních druhů zvířat, nezbytné pro systematickou praktickou výuku patologické anatomie a pro pochopení návaznosti patologických nálezů na klinické projevy onemocnění.

Ve vybavení vysoké školy chybí rovněž klinické simulační centrum, které by umožňovalo systematickou výuku a opakovaný nácvik základních i pokročilejších veterinárních dovedností na modelech malých a velkých zvířat před jejich prováděním na živých pacientech. Takové zázemí představuje významnou součást infrastruktury moderní veterinární výuky a umožňuje bezpečné a opakovatelné osvojování praktických dovedností před jejich aplikací v klinické praxi.

Praktická a systematická výuka klinických předmětů na hospitalizovaných pacientech je proto, s výjimkou jednoho smluvního partnera [redacted] v podstatě nerealizovatelná, jak již bylo poukázáno výše...

Pro některé předměty jsou v rámci studijních zdrojů k dispozici výukové materiály. Celkově však uváděná studijní literatura nepokrývá v dostatečné míře všechny oblasti studijního programu Veterinární lékařství. Přístup ke studijním materiálům je studentům zajištěn zejména prostřednictvím systému Moodle a univerzitní knihovny. Řada studijních materiálů dostupných v systému Moodle však nemá rozsah, případně odbornou úroveň, odpovídající potřebám jednotlivých předmětů šestiletého magisterského studijního programu Veterinární lékařství.

Závěr

Na základě předložených podkladů lze konstatovat, že vysoká škola v současné době nedisponuje komplexním materiálním, technickým a klinickým zázemím potřebným pro zabezpečení praktické výuky studijního programu Veterinární lékařství.

Konkrétně nejsou k dispozici dostatečné vlastní klinické výukové prostory, oddělené pitevny odpovídající specifickým požadavkům výuky anatomie a patologické anatomie, dostatečně doložená pracoviště pro praktickou výuku s požadovanou úrovní biologické bezpečnosti ani klinické simulační centrum.

Navrhovaný způsob zabezpečení výuky proto neodpovídá požadavkům kladeným na univerzitní vzdělávání v oblasti veterinárního lékařství ani standardům pro uskutečňování studijních programů s výrazným podílem praktické klinické výuky a praxí.

S ohledem na výše uvedené nedostatky lze konstatovat, že nejsou naplněny požadavky na materiální a technické zabezpečení studijního programu ve smyslu části druhé, hlavy I, oddílu D, kapitoly VI odst. 2 Standardů pro akreditace.

Celkové zhodnocení naplnění standardů pro materiální, finanční a další zabezpečení studijního programu:

☐A+
☐A
☐B
☐C
☒D

Personální zabezpečení studijního programu

Garant studijního programu:

Garantem studijního programu je [redacted], který [redacted] v [redacted] odpovídajícím oblasti vzdělávání **Veterinární lékařství, Veterinární hygiena**, do níž je předkládaný studijní program zařazen.

[redacted] je respektovaným odborníkem s dlouhodobou akademickou a vědeckovýzkumnou praxí. V průběhu své profesní kariéry působil jako akademický pracovník na několika vysokých školách a disponuje rozsáhlými zkušenostmi s pedagogickou, vědeckou i organizační činností. Jeho vědeckovýzkumná činnost dosahuje vysoké mezinárodní úrovně, což dokládá rozsáhlá publikační činnost v renomovaných odborných časopisech, významný citační ohlas i účast na řešení národních a mezinárodních výzkumných projektů, včetně jejich vedení.

Podle předložených podkladů je [redacted] v pracovním poměru na [redacted]. Současně s tím vykonává další pracovní činnost na [redacted] a v [redacted]

Na základě předložených podkladů lze konstatovat, že [redacted] splňuje požadavky stanovené právními předpisy na osobu garanta studijního programu.

Personální zabezpečení:

Podle údajů uvedených v předložené žádosti a v jejím písemném doplnění [redacted] v přípise ze dne 4. 5. 2026, [redacted] se ve specifikaci budoucího personálního zabezpečení uvádí, že na zajištění studijního programu se má podílet celkem [redacted] u nichž se předpokládá budoucí pracovněprávní vztah k vysoké škole. Z toho má být u [redacted] pracovní poměr založen pracovní smlouvou na plný nebo částečný úvazek. U zbývajících vyučujících se předpokládá uzavření dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, konkrétně dohod o pracovní činnosti (DPČ).

Je třeba konstatovat, že označení všech těchto budoucích pracovníků za akademické pracovníky není v souladu s vymezením akademického pracovníka podle zákona č. 111/1998 Sb., o

vysokých školách. Podle § 70 tohoto zákona jsou akademickými pracovníky zaměstnanci vysoké školy, kteří vykonávají v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce pedagogickou a tvůrčí činnost. Podle § 70 odst. 3 se na výuce mohou podílet i další odborníci, a to zpravidla na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Pracovníky, jejichž činnost má být zajišťována pouze na základě DPČ, proto nelze z hlediska zákonného vymezení bez dalšího zahrnovat mezi akademické pracovníky vysoké školy.
Personální zabezpečení studijního programu je navíc z významné části, představující více než 60 %, založeno na budoucích pracovněprávních vztazích, které v době posuzování žádosti dosud nebyly realizovány.

V oblasti základních teoretických předmětů (dále jen „ZT předměty“) mají v současné době pouze [redacted] uzavřen pracovní poměr na plný úvazek na dobu neurčitou, zatímco [redacted] dosud pracovní poměr s vysokou školou nemá. Z předložených podkladů přitom není zřejmé, jaký typ pracovněprávního vztahu a v jakém rozsahu má být s [redacted] uzavřen. Tuto skutečnost ČZU v Praze nedoložila ani po výzvě k doplnění podkladů.
U předmětů profilujícího základu (PZ) mají garanti [redacted] pracovní poměr uzavřen, avšak [redacted] z nich je pracovní smlouva sjednána pouze na dobu určitou. U dalších [redacted] se uzavření pracovně právního vztahu teprve předpokládá. Ani po výzvě k doplnění žádosti není z předložených podkladů zřejmé, jaký typ pracovněprávního vztahu a v jakém rozsahu bude s těmito garanty uzavřen.

Hodnoticí komise proto konstatuje, že ani po výzvě k doplnění žádosti ČZU v Praze dostatečně neprokázala zajištění garance PZ a ZT předmětů v souladu se Standardy pro akreditace ve vysokém školství, část druhá, hlava II, oddíl A, odst. 4 a oddíl E, kapitola II, odst. 2 a 3, a s Metodickou pomůckou, zejména bodem 6.4.

Pro úplnost hodnoticí komise konstatuje, že prohlášení budoucích zaměstnanců, podle nichž se zavazují působit na Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů v rozsahu daném studijním plánem, avšak bez uvedení typu pracovněprávního vztahu a jeho rozsahu, nepředstavují dostatečný podklad pro posouzení budoucího personálního zabezpečení studijního programu. Takto formulovaná prohlášení současně neumožňují dostatečně posoudit, zda a v jakém rozsahu se příslušní pracovníci budou podílet na rozvoji studijního programu nad rámec samotné výuky, jak se od garantů ZT a PZ předmětů očekává.

Současně je patrné, že garanti celé řady předmětů zajišťují pouze menší část vlastní výuky, zpravidla méně než 50 % jejího rozsahu. U některých základních teoretických předmětů činí podíl garanta na přímé výuce pouze přibližně 20–30 %. Zejména u předmětů, jejichž obsah nevyžaduje zapojení širšího spektra vyučujících, vyvolává takto nízký podíl garanta na přímé výuce otázku, zda je v dostatečné míře zajištěna jeho odpovědnost za odbornou úroveň, obsahovou integritu a dlouhodobý rozvoj předmětu ve vztahu k požadavkům Standardů uvedeným v části druhé, hlavě II, oddílu A, odst. 4 a oddílu E, kapitole II, odst. 2 a 3.

Specifickým požadavkem pro uskutečňování studijního programu Veterinární lékařství je dostatečné personální zastoupení akademických pracovníků s odbornou kvalifikací odpovídající medicínskému charakteru programu, tedy zejména s kvalifikací veterinárního lékaře. Z předložených podkladů vyplývá, že součet všech pracovních úvazků veterinárních lékařů činí [redacted] Z tohoto počtu představuje [redacted] pracovní poměry uzavřené na dobu neurčitou, zatímco zbývající úvazky jsou sjednány na dobu určitou s různou dobou trvání nebo jejich realizace závisí na budoucím uzavření pracovního poměru.

Významná část akademických pracovníků podílejících se na zabezpečení programu nemá veterinární medicínské vzdělání. Někteří z nich jsou v současné době na univerzitě zaměstnáni jako garanti a vyučující předmětů zaměřených zejména na produkci a reprodukci hospodářských zvířat a management stáda, tedy v oblastech typicky zootechnického zaměření. Jejich dosavadní odborné působení proto není primárně zaměřeno na veterinárně medicínské disciplíny zabývající se zejména etiologií, patogenezí, diagnostikou, terapií a prevencí nemocí zvířat, jako jsou například veterinární mikrobiologie, veterinární parazitologie, veterinární imunologie a další preklinické a klinické veterinární obory.

V některých částech studijního programu proto není dostatečně doloženo personální zabezpečení výuky akademickými pracovníky s odbornou kvalifikací a profesní zkušeností odpovídající oborovému zaměření vyučovaných disciplín. U některých ZT a PZ předmětů je proto vhodné přesněji posoudit soulad odborného profilu garanta s celým obsahovým zaměřením garantovaného předmětu. Například u předmětu Urogenitální systém a reprodukce (ZT) nebyl prokázán soulad odborného profilu [illegible] s celým obsahovým zaměřením tohoto integrovaného předmětu. Nebo u předmětů profilujícího základu Základy farmakologie a toxikologie a Hygiena potravin je třeba věnovat pozornost souladu odborného zaměření garantů s obsahem těchto disciplín. Podle předložených podkladů garanti nemají veterinární medicínské vzdělání. S ohledem na charakter studijního programu proto není z dokumentace zcela dostatečně patrné, zda jejich odborné zaměření a dosavadní profesní působení pokrývá v potřebném rozsahu specificky veterinární aspekty těchto předmětů.
[illegible] předmětu PZ Nemoci hospodářských zvířatje jeho dosavadní odborné působení podle předložených podkladů spojeno zejména s laboratorní [illegible] činností [illegible] Z dokumentace proto není dostatečně patrné, v jakém rozsahu má praktickou klinickou zkušenost odpovídající šíři tohoto integrovaného předmětu. Potřebu přesnějšího doložení odborného zabezpečení předmětu podporuje také například konkrétní věcná nepřesnost v předloženém plánu výuky, v němž jsou telata a býci zařazeni mezi malé přežvýkavce namísto do tematického bloku skotu.
Vzhledem k charakteru a rozsahu studijního programu Veterinární lékařství lze uvedený stav personálního zabezpečení považovat za nedostatečný pro zajištění jednoznačně medicínského charakteru výuky. Předložené personální zabezpečení neprokazuje dostatečný počet akademických pracovníků s kvalifikací veterinárního lékaře pro zajištění všech preklinických a navazujících odborných předmětů. Konkrétně se jedná například o předměty Základy farmakologie a toxikologie, Urogenitální systém a reprodukce a Hygiena potravin. V těchto částech studijního programu není dostatečně doloženo personální zabezpečení akademickými pracovníky s odbornou kvalifikací odpovídající celému obsahu vyučovaných disciplín.
Hodnoticí komise zároveň konstatuje, že za situace, kdy vysoká škola ani po výzvě nedoplnila údaje o typu a rozsahu pracovněprávních vztahů u jednotlivých pracovníků, kteří mají pracovněprávní vztah teprve uzavřít, nelze považovat za prokázané naplnění požadavků Standardů na celkovou strukturu personálního zabezpečení uvedených v části druhé, hlavě I, oddílu D, kapitole III, odst. 4 Standardů.

Závěr
Přestože se na navrhovaném studijním programu má podílet řada odborně kvalifikovaných akademických pracovníků a odborníků z praxe, předložené personální zabezpečení v současné podobě neodpovídá v plném rozsahu nárokům na zajištění šestiletého magisterského studijního programu Veterinární lékařství akademickými pracovníky s odpovídajícím veterinárním medicínským vzděláním, odbornou erudicí a, tam kde to charakter vyučovaných předmětů vyžaduje, také klinickou zkušeností.

Za zásadní nedostatek lze považovat skutečnost, že více než 60 % personálního zabezpečení je založeno na budoucích pracovněprávních vztazích, , přičemž ani po výzvě k doplnění nebyl u části budoucích pracovníků a garantů dostatečně doložen typ a rozsah jejich budoucího pracovněprávního vztahu k vysoké škole. U části pracovníků je navíc předpokládána pouze DPČ, která sama o sobě nezakládá postavení akademického pracovníka ve smyslu § 70 zákona č. 111/1998 Sb.

Nedostatečně je dále doloženo stabilní personální zabezpečení ZT a PZ předmětů. U řady garantů je jejich podíl na přímé výuce nízký, v některých případech pouze přibližně 20–30 %. Závažným nedostatkem je rovněž omezený počet akademických pracovníků s kvalifikací veterinárního lékaře. Součet jejich pracovních úvazků činí [illegible] z toho pouze [illegible] úvazku připadá na pracovní poměry uzavřené na dobu neurčitou.

U některých předmětů současně není z předložených podkladů dostatečně doložen soulad odborného profilu garanta s celou šíří obsahu garantovaného předmětu.
Hodnoticí komise proto konstatuje, že předložené personální zabezpečení dostatečně neprokazuje naplnění požadavků Standardů pro akreditace ve vysokém školství, zejména části druhé, hlavy II, oddílu A, odst. 4, oddílu E, kapitoly II, odst. 2 a 3, a části druhé, hlavy I, oddílu D, kapitoly III, odst. 4, ani požadavků konkretizovaných v Metodické pomůcce, zejména v bodě 6.4.

Celkové zhodnocení naplnění standardů pro personální zabezpečení studijního programu
☐A+
☐A
☐B
☐C
☒D

Uskutečňování studijního programu v cizím jazyce

Z předložených podkladů vyplývá, že informace o přijímacím řízení a průběhu studia ve studijních programech uskutečňovaných v anglickém jazyce jsou uchazečům i studentům dostupné prostřednictvím internetových stránek vysoké školy v příslušném cizím jazyce. V anglickém jazyce jsou rovněž poskytovány informace týkající se organizace studia, rozvrhu výuky, studijních povinností, dokladů o studiu a dalších skutečností souvisejících s průběhem studia. Studenti i akademičtí pracovníci mají podle předložené dokumentace zajištěn přístup k informačním zdrojům a poradenským službám v jazyce, ve kterém je studijní program uskutečňován.

Veterinární praxe je ve značném rozsahu založena na spolupráci s externími smluvními pracovišti, jak již bylo konstatováno výše. Smlouvy však neobsahují ustanovení, která by garantovala možnost odborné komunikace v anglickém jazyce při veterinární praxi, klinických stážích nebo exkurzích realizovaných na externích pracovištích.

. Není tedy dostatečně doloženo, že studenti studující v anglickém jazyce budou mít při výuce, která požaduje konání praxe mimo vysokou školu zajištěny podmínky umožňující plnohodnotnou komunikaci v jazyce, ve kterém je studijní program uskutečňován.

Závěr:

Na základě předložených podkladů lze konstatovat, že podmínky pro uskutečňování studijního programu v anglickém jazyce nejsou dostatečně doloženy. Zejména není prokázáno odpovídající materiální, technické a klinické zabezpečení praxí ani zajištění podmínek pro realizaci odborné praktické výuky a komunikace v anglickém jazyce na externích smluvních pracovištích.

S ohledem na uvedené skutečnosti hodnoticí komise dospěla k závěru, že nejsou naplněny požadavky Standardů pro akreditace kladené na studijní programy uskutečňované v cizím jazyce, a to konkrétně požadavky uvedené v části druhé, hlavě II, oddílu K, odst. 3 Standardů pro akreditace d podle

Celkové zhodnocení naplnění standardů pro zabezpečení studijního programu v cizím jazyce:

☐A+
☐A
☐B
☐C
☒D

Naplnění požadavků na profesně zaměřené studijní programy

Studijního program Veterinární lékařství je podle předkladatele primárně koncipován jako profesně zaměřený studijní program, u kterého představuje praktická výuka jednu z klíčových složek přípravy absolventů.

Jak již bylo uvedeno výše v kontrastu s deklarovaným profesně zaměřeným programem však z předložených podkladů vyplývá, že u řady stěžejních předmětů kurikula převažuje teoretická výuka objemem nad výukou praktickou, což lze vysvětlit absencí výukových prostor potřebných pro zajištění praktické výuky na vysoké škole. Tomu odpovídá snaha vysoké školy vytvořit síť smluvních veterinárních pracovišť, která by studentům umožnila získávat praktické zkušenosti již v průběhu studia a seznámit se s reálným výkonem veterinární praxe.

Předložené smlouvy a memoranda o spolupráci dokládají snahu vysoké školy zajistit dostatečný počet pracovišť pro realizaci odborných praxí. Jejich obsah však převážně stanoví obecný rámec spolupráce a nevymezuje podrobně organizaci výuky, rozsah praktických činností studentů, způsob vedení praxe ani systém hodnocení dosažených studijních výsledků. Současně je pochopitelné, že významná část těchto partnerství byla navázána nově v souvislosti s přípravou akreditace studijního programu, přičemž jejich praktické fungování při zabezpečení výuky dosud nebylo ověřeno v praxi. Řada externích pracovišť je mimo Prahu (např. Ostrava), není proto zřejmé, jak by byla taková běžná výuka zajišťována.

Do výuky ve studijním program jsou v návrhu uvedeni též odborníci z praxe. U většiny z nich jejich působení v praxi rámcově odpovídá vyučovaným předmětům, v některých případech však souvislost mezi odbornou praxí a zajišťovaným předmětem nebyla doložena (např. [redacted] případně není doloženo působení v praxi vůbec (např. [redacted]

Celkové zhodnocení naplnění standardů pro profesně zaměřené studijní programy:

☐A+

☐A
☐B
☒C
☐D

Celkové zhodnocení žádosti:

Hodnoticí komise oceňuje snahu České zemědělské univerzity v Praze vytvořit profesně zaměřený studijní program Veterinární lékařství založený na integrovaném kurikulu, zapojení odborníků z praxe a spolupráci se smluvními veterinárními pracovišti. Pozitivně hodnotí rovněž odbornou a vědeckovýzkumnou úroveň garanta studijního programu

Předložený návrh však v současné podobě vykazuje závažné nedostatky v oblasti obsahu studia, praktické a klinické výuky, materiálního a technického zabezpečení a personálního zajištění. V žádosti není dostatečně doloženo systematické pokrytí všech klíčových veterinárních disciplín ani odpovídající rozsah praktické výuky. U řady předmětů převažuje teoretická frontální výuka, což není plně v souladu s deklarovaným profesním zaměřením programu.

Za zásadní nedostatek komise považuje absenci dostatečné vlastní klinické a výukové infrastruktury. Praktická výuka je ve značném rozsahu založena na externích smluvních pracovištích, jejichž zapojení však nemůže nahrazovat systematickou výuku ve vlastních klinických provozech vysoké školy. Předložené smlouvy navíc často nevymezují dostatečně konkrétní obsah, kapacitu, organizaci, vedení a hodnocení praxí.

Personální zabezpečení je z významné části založeno na budoucích pracovněprávních vztazích, aniž by byl uveden u jednotlivých pracovníků typ tohoto pracovně právního vztahu a jeho rozsah, a není doložen dostatečný počet akademických pracovníků s veterinárním vzděláním, zejména pro základní klinické disciplíny.

Hodnoticí komise proto dospěla k závěru, že studijní program v současné podobě nesplňuje standardy pro akreditaci daného typu, zejména v oblasti obsahu, personálního zabezpečení, a především materiální a klinické infrastruktury..

Doporučení pro vysokou školu:

Komise doporučuje:

- obsah studijního programu celkově i v zastoupení jednotlivých předmětů dát do souladu s právními předpisy ČR (zejména zákon č. 166/1999 Sb. a vyhláška č. 176/2023 Sb.);
- posílit rozsah přímé praktické a klinické výuky a lépe ji provázat s teoretickou výukou;
- vybudovat odpovídající vlastní zázemí pro preklinickou, laboratorní a simulační výuku;
- vytvořit vlastní klinické provozy odpovídající úrovně pro choroby psů a koček, choroby drobných savců, ptáků a plazů, choroby koní, choroby přežvýkavců a prasat, choroby drůbeže a králíků s potřebným počtem pacientů v širokém spektru klinických nálezů nezbytných pro výuku ve veterinárním lékařství;

- vytvořit vlastní provozy patologie odpovídající úrovně s potřebných počtem kadaverů v širokém spektru patologických nálezů nezbytných pro veterinární výuku;
- stabilizovat personální zabezpečení a významně zvýšit počet aktivních akademických pracovníků s veterinárním vzděláním a odpovídající klinickou specializací;
- konkretizovat smlouvy s externími pracovišti, včetně rozsahu praxí, kapacity, supervize a hodnocení studentů;

Minoritní stanoviska člena či členů komise:

Podpis předsedy	v.r. prof. RNDr. Hana Kolářová, CSc.	**Datum, místo a forma jednání**	7.9.2026

Doložka z automatizované konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument (název vstupního souboru nebyl uveden) vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **20085873-000-261111140036**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **16**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Národní akreditační úřad pro terciární vzdělávání, IČ: 06216218

Datum vyhotovení: **11.11.2026**

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese https://www.czechpoint.gov.cz/overovacidolozky .

20085873-000-261111140036